

Διά ταυτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

κρίνει καί αποφασίζει:

- 1) 'Απορρίπτει τήν προσφυγή ως άδάσιμο.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τά δικαστικά του έξοδα.

Mackenzie Stuart

Touffait

Everling

Έδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβούργο στίς 9 'Ιουλίου 1981.

Ό γραμματεύς

Ό πρόεδρος τοῦ τρίτου τμήματος

A. Van Houtte

A. J. Mackenzie Stuart

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ
SIR GORDON SLYNN
ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1981 ¹

*Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,*

Τό Έλεγκτικό Συνέδριο ιδρύθη τό 1975. Κατά τήν διάρκεια τής οργανώσεως τής μεταφραστικής του υπηρεσίας, έδημοσίευσε, στίς 24 'Οκτωβρίου 1978, ανακοίνωση περί υπάρξεως κενής θέσεως (ύπ' άριθ. ΕΣ/ΛΑ/27/1978) σχετικά μέ τήν θέση τοῦ προϊσταμένου τής μεταφραστικής

του υπηρεσίας. 'Η θέση αυτή άντιστοιχοῦσε στό θαθμό L/A3. Κανείς από τούς ήδη υπηρετούντες υπαλλήλους στό Έλεγκτικό Συνέδριο δέν έθεωρήθη ότι είχε δυνατότητα προαγωγής στό θαθμό L/A3. Οί υποψήφιοι, οί όποιοι κατείχαν θέση προϊσταμένου τμήματος μέ θαθμό L/A3 στήν Κοινότητα καί οί όποιοι έθεώρουν ότι είχαν τά άπαιτούμενα προσόντα, εκλήθησαν νά υποβάλουν τήν υποψηφιότητά τους. Για τήν έν λόγω ανακοίνωση έξεδήλωσαν κατ' άρχήν

¹ — Μετάφραση από τά άγγλικά.

ένδιαφέρον τρεις υποψήφιοι, εκ των οποίων ο ένας έθεωρήθη ότι πληρούσε τις προϋποθέσεις που προεδρεύοντο στην ανακοίνωση και ο οποίος απέσυρε την υποψηφιότητά του. Συνεπώς, η θέση του προϊσταμένου της μεταφραστικής υπηρεσίας παρέμεινε κενή.

Την ίδια ημέρα, έδημοσιεύθη μία άλλη ανακοίνωση περί υπέρξεως κενής θέσεως (υπ' αριθ. ΕΣ/ΛΑ/28/1978, η οποία άφορrouσε θέση άναθεωρητου με δαδμό L/A5 — L/A4. Έκλήθησαν νά υποδάλουν την υποψηφιότητά τους οι άναθεωρητές που κατείχαν τούς δαδμούς αυτούς στην Κοινότητα. Ο Adriaen van Zaanen, ο οποίος ήταν άναθεωρητής με δαδμό L/A4 στην Έπιτροπή στό Λουξεμβούργο, έζήτησε δάσει της άνωτέρω άνακοινώσεως την μετάταξή του στό Έλεγκτικό Συνέδριο. Στις 8 Δεκεμβρίου 1978, τό Έλεγκτικό Συνέδριο έλαβε άπόφαση, με την οποία ο Adriaen Van Zaanen μετετάσseto στην μεταφραστική υπηρεσία του Συνεδρίου, όπου έπρεπε νά καταταγεί από την 1η Δεκεμβρίου 1978 με τό δαδμό L/A4 κλιμάκιο 5.

Ο Van Zaanen άνέφερε ότι του έδόθησαν όρισμένες διαβεβαιώσεις ότι, άν μετετάσseto στό Έλεγκτικό Συνέδριο, θά προήγετο, εντός όρισμένης προθεσμίας, στην θέση του προϊσταμένου της μεταφραστικής υπηρεσίας. Ο έν λόγω ίσχυρισμός διεψεύσθη γιά λογαριασμό του Έλεγκτικού Συνεδρίου. Έν πάση περιπτώσει, καμμία περαιτέρω προσπάθεια δέν έμεσολάδησε στό στάδιο αυτό, προκειμένου νά εύρεθεί κάποιος νά καταλάβει μονίμως την θέση του προϊσταμένου της μεταφραστικής υπηρεσίας. Αντιθέτως, τό Έλεγκτικό Συνέδριο άπεφάσισε νά πληρώσει την έν λόγω θέση προσωρινώς και, την 1η Μαρτίου 1979, έλαβε άπόφαση, με την οποία ώρισε τόν Van Zaanen στην θέση αυτή γιά χρονικό διάστημα τριών μηνών, τό όποιο άρχιζε την ως άνω ήμερομηνία. Η έν λόγω άπόφαση έστηρίχθη στό άρθρο 7 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως τό όποιο,

καθ' όσον μάς ενδιαφέρει έδώ, προβλέπει τά ακόλουθα:

«2) Ο υπάλληλος δύναται νά κληθεί νά καταλάβει, προσωρινά, θέση σταδιοδρομίας της κατηγορίας ή του κλάδου του, άνωτερη από την σταδιοδρομία στην οποία άνήκει. Από τόν τέταρτο μήνα προσωρινής υπηρεσίας, εισπράττει έξισωτική άποζημίωση ίση με την διαφορά των άποδοχών που άντιστοιχούν στόν δαδμό και στό κλιμάκιο του και εκείνων που άντιστοιχούν στό κλιμάκιο, τό όποιο θά έλάμβανε στόν βασικό δαδμό, άν είχε διωρισθεί στην σταδιοδρομία, στην οποία εργάζεται προσωρινά.

Η προσωρινή υπηρεσία περιορίζεται σε ένα έτος, εκτός άν έχει σάν άντικείμενο νά έξασφαλίσει άμεσα ή έμμεσα την άντικατάσταση υπαλλήλου που έχει άποσπασθεί γιά τό συμφέρον της υπηρεσίας ή έχει κληθεί υπό τά όπλα ή είναι σε άναρρωτική άδεια μεγάλης διάρκειας.»

Οί διάδικοι συνομολόγησαν ότι ο Van Zaanen δέν άντικαθιστούσε υπάλληλο, ο οποίος είχε άποσπασθεί σε άλλη θέση, είχε κληθεί υπό τά όπλα ή εύρίσκετο σε άναρρωτική άδεια μακράς διάρκειας. Πράγματι, ή διάρκεια της προσωρινής του υπηρεσίας παετάθη με μία σειρά άποφάσεων, εκ των οποίων ή τελευταία έφερε ήμερομηνία 28 Φεβρουαρίου 1980. Η έν λόγω άπόφαση παρέτεινε την διάρκεια της προσωρινής υπηρεσίας από την 1η Ιανουαρίου 1980 έως τις 29 Φεβρουαρίου 1980, ήμερομηνία κατά την οποία, σύμφωνα με την διατύπωση της άποφάσεως, «θα έληγε υποχρεωτικώς». Γιά νά άκριβολογήσουμε, οι διάφορες άποφάσεις που προσεκομίσθησαν ένώπιον του Δικαστηρίου, δέν παρέτειναν παρά την καταβολή της έξισωτικής άποζημιώσεως που συνεδέετο με την προσωρινή υπηρεσία, αλλά έθεωρήθησαν ότι παρέτειναν την προσωρινή υπηρεσία. Από την διατύπωση

της απόφασεως της 28ης Φεβρουαρίου 1980 προκύπτει σαφώς ότι το Έλεγκτικό Συνέδριο έκρινε ότι η προσωρινή υπηρεσία θά έτερματιζέτο αυτόματα κατά την λήξη του χρονικού διαστήματος του ενός έτους που καθορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2.

Τήν ίδια ημέρα, στις 28 Φεβρουαρίου 1980, το Έλεγκτικό Συνέδριο έλαβε άλλη απόφαση, με την οποία ανέθεσε στον Ε. άναθεωρητή με βαθμό L/A5, να διευθύνει προσωρινώς την μεταφραστική υπηρεσία για χρονικό διάστημα έξι μηνών. Κατά συνέπεια, στις 3 'Απριλίου 1980, ο Van Zaanen υπέβαλε στο Έλεγκτικό Συνέδριο ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Στην ένσταση αυτή, έδεχέτο ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, η διάρκεια της προσωρινής του υπηρεσίας δεν ήταν δυνατόν να παραταθεί περισσότερο, αλλά υπεστήριζε ότι ο όρισμός του Ε. ήταν παράνομος για τρεις λόγους. Ο πρώτος ήταν ότι το άρθρο 7 παράγραφος 2 απαγορεύει στην άρμοδια για τους διορισμούς άρχή να πληρώσει κενή θέση με σειρά προσωρινών διορισμών επί χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους. Κατά δεύτερο, ίσχυρίσθη ότι, δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 2, ένας υπάλληλος ήδύνατο να κληθεί να καταλάβει προσωρινώς μόνο θέση, η όποια αντίστοιχει στον άμέσως άνωτερο βαθμό, ενώ ο Ε. είχε μόνο τον βαθμό L/A5, ο δε προϊστάμενος της μεταφραστικής υπηρεσίας κατετάσσετο στον βαθμό L/A3. Ο τρίτος λόγος ήταν ότι ο διορισμός του Ε. δεν έπραγματοποιήθη προς τό συμφέρον της υπηρεσίας, τό όποιο άπαιτούσε να πληρωθεί η θέση θάσει μίας των διαδικασιών, που καθορίζονται στο άρθρο 29 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

Φαίνεται ότι τό Έλεγκτικό Συνέδριο δεν άπλήνησε στην ένσταση του Van Zaanen. Συνεπώς, έθωρήθη ως άπορριφθείσα κατά την έκπνοή της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που καθορίζεται στο άρθρο 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, και στις 4 Σεπτεμβρίου 1980,

ο Van Zaanen κατέθεσε στην γραμματεία τό εισαγωγικό της παρούσης δίκης δικόγραφο.

Έν τώ μεταξύ, στις 2 Σεπτεμβρίου, τό Έλεγκτικό Συνέδριο έδημοσίευσε την ύπ' άριθ. ΕΣ/LA/3/80 προκήρυξη διαγωνισμού, που άφεώρα την διεξαγωγή έσωτερικού διαγωνισμού για την πλήρωση της θέσεως του προϊσταμένου της μεταφραστικής του υπηρεσίας. Στις 8 Σεπτεμβρίου, ο Van Zaanen έγνωστοποίησε έγγραφως στην έπιτροπή ότι δεν θά ήταν ύποψήφιος για τούς λόγους που ανέφερε στην ένστασή του της 3ης 'Απριλίου και λόγω της καταθέσεως του εισαγωγικού της δίκης δικόγραφου ενώπιον του Δικαστηρίου. Ως τελευταία ήμερομηνία για την ύποβολή των ύποψηφιοτήτων καθωρίσθη άρχικώς η 22 Σεπτεμβρίου, αλλά στις 12 Σεπτεμβρίου τό Έλεγκτικό Συνέδριο παρέτεινε την προθεσμία μέχρι τις 2 'Οκτωβρίου. Τήν 1η 'Οκτωβρίου, ο Van Zaanen άλλαξε γνώμη. Υπέβαλε ρητώς την ύποψηφιοτήτά του, ενώ έκανε ταυτόχρονα γνωστή την πρόθεσή του να έμμείνει στην προσφυγή του. Κατά την συνεδρίαση, ο δικηγόρος του Van Zaanen ανέφερε ότι για τόν διαγωνισμό ύπεδλήθησαν συνολικώς 18 ύποψηφιοτήτες, εκ των οποίων όλες, συμπεριλαμβανομένης αυτής του Van Zaanen, άπερίφθησαν για τόν έναν ή για τόν άλλο λόγο.

Με την προσφυγή του, ο Van Zaanen προβάλλει τέσσερα αίτήματα:

- 1) η απόφαση με την όποία έτερματίσθη η προσωρινή του υπηρεσία δεν ήταν αιτιολογημένη και, συνεπώς, πρέπει να άκυρωθεί·
- 2) τό Έλεγκτικό Συνέδριο δεν ήδύνατο έπίσης να όρίσει προσωρινώς άλλον υπάλληλο, δεδομένου ότι τό χρονικό διάστημα για έναν τέτοιο όρισμό περιορίζεται στο ένα έτος·

3) τό Έλεγκτικό Συνέδριο υπερχρεούτο νά ανακοινώσσει τήν ύπαρξη κενής θέσεως καί νά εξετάσει τήν δυνατότητα πληρώσεώς της μέ προαγωγή, σύμφωνα μέ τά άρθρα 4 καί 29 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως·

4) μέ τήν παραλείψή του, τό Έλεγκτικό Συνέδριο έδλαψε τόν Van Zaanen καί έπροξένησε σ' αυτόν ζημία, ή όποία δύναται νά άποτιμηθεί στο ποσό της μίας λογιστικής μονάδος.

Τά άρθρα 4 καί 29 έχουν διατυπωθεί ώς άκολουθως:

*Άρθρο 4

«Οί διορισμοί ή οί προαγωγές έχουν ώς άντικείμενο μόνο τήν πλήρωση κενής θέσεως, σύμφωνα μέ τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται από τόν παρόντα κανονισμό.

Κάθε κενή θέση σέ όργανο γνωστοποιείται στο προσωπικό του όργάνου αυτού, μόλις ή άρμοδία γιά τούς διορισμούς άρχή αποφασίσει τήν πλήρωση της θέσεως.

*Αν δέν είναι δυνατόν νά πληρωθεί ή κενή αυτή θέση μέ μετάθεση, προαγωγή ή έσωτερικό διαγωνισμό γίνεται γνωστοποίηση στο προσωπικό των τριών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

*Άρθρο 29

«1) Γιά τήν πλήρωση των κενών θέσεων σέ όργανο, ή άρμοδία γιά τούς διορισμούς άρχή, άφού εξετάσει:

(α) τίς δυνατότητες προαγωγής καί μεταθέσεως έντός του όργάνου·

(6) τίς δυνατότητες οργανώσεως έσωτερικών διαγωνισμών στο όργανο·

(γ) τίς αιτήσεις μετατάξεως ύπαλλήλων άλλων όργάνων των τριών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων,

κινεί τήν διαδικασία διαγωνισμών δάσει τίτλων, κατόπιν εξετάσεων ή δάσει τίτλων καί εξετάσεων. Η διαδικασία διαγωνισμών καθορίζεται στο παράρτημα III.

*Η διαδικασία αυτή δύναται νά κινηθεί έπίσης μέ σκοπό τήν κατάρτιση πίνακος προσληπτέων.

2) Γιά τήν πρόσληψη των ύπαλλήλων των θαμών Α 1 καί Α 2, καθώς καί σέ έξαιρετικές περιπτώσεις γιά θέσεις πού άπαιτούν ειδικά προσόντα, ή άρμοδία γιά τούς διορισμούς άρχή δύναται νά υιοθετήσει διαδικασία προσλήψεως διάφορη από τήν διαδικασία διαγωνισμών.»

Τό Έλεγκτικό Συνέδριο άμφισβήτησε τό παραδεκτό των τριών πρώτων αιτημάτων ισχυριζόμενο ότι:

(1) μέ τήν ένστασή του, ό Van Zaanen έδέχθη ότι ή προσωρινή του ύπηρεσία δέν ήταν δυνατόν νά άνανευωθεί, συνεπώς, δέν ήδύνατο νά προβάλει τό αίτημα αυτό μέ τήν προσφυγή·

(2) ή άπόφαση, μέ τήν όποία έτερματίσθη ή προσωρινή του ύπηρεσία, δέν τόν έδλαψε, διότι τό ίδιο άποτέλεσμα άπορρέει άναπόφευκτα από τό άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως·

(3) ό όρισμός του Ε. δέν δύναται νά άμφισβητηθεί, χωρίς ό Van Zaanen νά στραφεί καί κατ' αυτού·

(4) τό τρίτο αίτημα του Van Zaanen είναι άπαράδεκτο διότι δέν προεβλήθη στήν ένσταση.

Δέν νομίζομε ὅτι εἶναι δάσιμα τὰ ἐπιχειρήματα πού ἐξέθεσε ὁ δικηγόρος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς πρὸς τὸ παραδεκτὸ τῶν αἰτημάτων τοῦ Van Zaanen. Κανένα νομολογιακὸ προηγούμενο δέν ἀνεφέρθη πρὸς ὑποστήριξη τοῦ ἰσχυρισμοῦ, κατὰ τὸν ὁποῖο ἔπρεπε ὁ Ε. νά νομιμοποιηθεῖ παθητικῶς στὴν παρούσα δίκη, γιὰ νά εἶναι παραδεκτὸ τὸ αἶτημα. Ἄν ὁ τελευταῖος εἶχε τὴν ἐπιθυμία, θά ἠδύνατο, χωρὶς καμμία ἀμφιβολία, νά παρέμβει πρὸς διασφάλιση τῶν συμφερόντων του. Τό γεγονός ὅτι ὁ προσφεύγων δέν ἐστράφη κατ' αὐτοῦ, δέν σημαίνει, κατὰ τὴν γνώμη μας, ὅτι ἡ παρούσα προσφυγή εἶναι ἀπαράδεκτη.

Ἄν καί ὁ Van Zaanen δέχεται ὅτι δέν ἦταν δυνατὴ ἡ ἀνανέωση τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας του, τὸ πραγματικὸ ζήτημα πού θέλει νά κριθεῖ εἶναι τὸ κατὰ πόσον τὸ Ἑλεγκτικὸ Συνέδριο εἶχε ἢ ὄχι τὸ δικαίωμα νά διατηρεῖ τὴν θέση τοῦ προϊσταμένου τῆς μεταφραστικῆς τῆς ὑπηρεσίας κενή, καλύπτοντάς τὴν προσωρινῶς ἐπὶ χρονικὸ διάστημα πού υπερβαίνει τὸ ἔτος. Σέ περίπτωση ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως, τὸ Ἑλεγκτικὸ Συνέδριο εἶχε τὴν ὑποχρέωση νά τὴν πληρώσει κατ' ἐφαρμογὴ τῶν ἀρθρῶν 4 καὶ 29 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, περίπτωση κατὰ τὴν ὁποία θά ἐδίεδετο στὸν Van Zaanen ἡ δυνατότης νά καταλάβει τὴν θέση αὐτὴ μετὰ προαγωγή ἢ κατόπιν διαγωνισμοῦ. Τά ἀνωτέρω δέν μᾶς φαίνεται ὅτι συνιστοῦν αἶτημα, τὸ ὁποῖο δύναται νά θεωρηθεῖ ὡς ἀπαράδεκτο. Ἐπὶ πλέον πρόκειται γιὰ αἶτημα, τὸ ὁποῖο ἀντιμετωπίζεται στὴν ἐνσταση πού ὑπέβαλε ὁ Van Zaanen.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτο αἶτημα τοῦ Van Zaanen, μᾶς φαίνεται ὅτι, ἂν καί ὁ ἀκριβὴς λόγος τῆς ὑποχρεωτικῆς λήξεως τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας του δέν ἀναφέρεται, ὑποδεικνύεται ἀρκετὰ σαφῶς ὅτι ἡ προσωρινή ὑπηρεσία του λήγει, διότι πρέπει νά τερμα-

τισθεῖ, οἱ δὲ δύο διάδικοι ἐγνώριζαν ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶχε ἔτσι λόγω τῆς διατυπώσεως τοῦ ἀρθροῦ 7. Ἐν τούτοις, ἂν καὶ ὀρθῶς ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἀπόφασις δέν ἦταν αἰτιολογημένη, ὁ Van Zaanen δέν ἔχει κανένα συμφέρον νά ἐπιτύχει τὴν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν ὁποία ἐτερματίσθη ἡ προσωρινή ὑπηρεσία του, διότι, ὅπως καὶ ὁ ἴδιος ἐδέχθη ρητῶς μετὰ τὴν ἐνστασὴ του καὶ ἐμμέσως μετὰ τὸ δεύτερο αἶτημα τῆς προσφυγῆς του, ἡ προσωρινή του ὑπηρεσία δέν ἠδύνατο νά συνεχισθεῖ πέραν τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1980. Ἄν ἡ ἀπόφασις ἔπρεπε νά ἀκυρωθεῖ, ἡ κατάστασις του δέν θά ἐδελιωνότο, ἐφ' ὅσον, σύμφωνα μετὰ τὸ ἀρθρο 7 παράγραφος 2, τὸ Ἑλεγκτικὸ Συνέδριο δύναται μόνο νά τὴν ἐπικυρώσει κατ' οὐσίαν (βλ. ὑπόθεσις 9/76 *Morello* κατὰ *Ἐπιτροπῆς* Rec. 1976, σ. 1415). Κατὰ συνέπεια, μᾶς φαίνεται ὅτι τὸ ἐν λόγω αἶτημα πρέπει νά ἀπορριφθεῖ ὡς ἀδάσιμο.

Ὁ δικηγόρος τοῦ Van Zaanen ὑποστηρίζει ὅτι τὸ ἀρθρο 7 παράγραφος 2 ἀπαγορεύει τὴν πλήρωση θέσεως μετὰ ἓνα ἢ περισσότερους προσωρινούς ὀρισμούς ἐπὶ χρονικὸ διάστημα ἀνώτερο τοῦ ἔτους. Ἀπὸ τὸ ἐν λόγω ἀρθρο σέ συνδυασμὸ μετὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 4, προκύπτει ἡ ὑποχρέωση πληρώσεως τῆς θέσεως ἐντὸς προθεσμίας ἐνός ἔτους, ἀρχομένης ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία κατὰ τὴν ὁποία κενοῦται ἡ θέση. Ἡ ἀντίθετη ἐρμηνεία, ἰσχυρίσθη, θά ἐπέτρεπε στὴν ἀρμοδία γιὰ τοὺς διορισμούς ἀρχὴ νά διατηρεῖ τὴν θέση κενή ἐπ' ἀόριστο χρόνο, ἂν ὄχι συνεχῶς, μέσω τῶν προσωρινῶν ὀρισμῶν.

Κατὰ τὴν γνώμη μας, τὸ ἀρθρο 7 παράγραφος 2 δέν ἀναφέρεται στὸ χρονικὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖο ἡ θέσις δύναται νά πληρωθεῖ μετὰ ἓναν ἢ περισσότερους προσωρινούς ὀρισμούς. Ἀπὸ τὸ πρῶτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 συνάγεται σαφῶς ὅτι πρόκειται γιὰ τὸν διορισμὸ ἐνός

προσώπου σέ θέση, στήν όποία «εργάζεται προσωρινά». Ή φράση «ή προσωρινή υπηρεσία περιορίζεται», αναφέρεται στό ίδιο πράγμα. Ο σκοπός του άρθρου 7 παράγραφος 2 συνίσταται βασικώς στό νά έμποδίσει τήν διατήρηση ενός υπαλλήλου σέ θέση σταδιοδρομίας άνωτέρας από τήν σταδιοδρομία, στήν όποία άνήκει, επί πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, μέ όλες τίς συνέπειες πού αυτό δύναται νά συνεπάγεται γιά τήν εξέλιξη τής σταδιοδρομίας του καί τήν κατάστασή του στήν υπηρεσία. Δέν καθορίζεται όριο ενός έτους γιά τήν κατοχή τής θέσεως μέ προσωρινούς όρισμούς. Διαφορετικά, άν κανείς κατάλληλος υποψήφιος δέν ήδύνατο νά εϋρεθεί εντός προθεσμίας ενός έτους, θά ήταν αναγκαίο, σέ περίπτωση πού ό δικηγόρος του Van Zaanen είχε δίκιο, νά παραμείνει ή θέση κενή ή νά διορισθεί μή κατάλληλος υποψήφιος κατά τήν λήξη του έτους.

Τά άνωτέρω δέν σημαίνουν ότι κανένα όριο δέν επιβάλλεται στήν άρμοδία γιά τούς διορισμούς άρχή. Όταν πρόκειται νά πληρωθεί μία θέση, ή άρχή όφείλει νά προβεί, εντός εύλόγου προθεσμίας, στήν κίνηση των διαδικασιών πού αναφέρονται στά άρθρα 4 καί 29. Άν οι έν λόγω ένέργειες δέν γίνουν ή υπάρχει υπερβολική καθυστέρηση, είναι δυνατόν νά προκύψουν λόγοι προσφυγής βασιζομένης επί των άρθρων 4 καί 29. Πάντως, τό άρθρο 7 παράγραφος 2 δέν επιβάλλει αυτόματο όριο ενός έτους γιά τόν όρισμό στήν έν λόγω θέση, αλλά μόνο όριο όσον άφορά τήν διάρκεια του χρονικού διαστήματος, κατά τό όποιο ένα πρόσωπο δύναται νά κατέχει τήν θέση.

Περαιτέρω, υπεστηρίχθη ότι ό όρισμός του Ε. ήταν παράνομος διότι προσωρινός όρισμός δύναται νά γίνει μόνο στόν άμέσως επόμενο βαθμό από εκείνον πού κατέχει ό έν λόγω υπάλληλος. Τό σύμφορον του Van Zaanen όσον άφορά τήν

πλευρά αυτή του δευτέρου αίτήματός του έγκνεται, όπως είπώθηκε, στήν διατήρηση τής ενόητος του συστήματος κατατάξεως. Ένας υπάλληλος δέν πρέπει νά έξαρτάται ιεραρχικά από συνάδελφο, ό όποιος έχει κατώτερο βαθμό. Έν τούτοις, ή λέξη κλειδί του άρθρου 7 παράγραφος 2 δέν είναι ή λέξη «βαθμός» αλλά ή λέξη «σταδιοδρομία». Πολλές θέσεις καλύπτουν περισσότερους από ένα βαθμό. Ός έκ τούτου, όταν ένας υπάλληλος, ό όποιος κατέχει θέση σέ σταδιοδρομία πού περιλαμβάνει δύο βαθμούς καί του όποιου ό βαθμός είναι ό κατώτερος, κληθεί νά καταλάβει προσωρινώς θέση σέ σταδιοδρομία άμέσως άνωτέρα από εκείνη στήν όποία άνήκει, είναι άπολύτως δυνατόν νά υπερπηδήσει τόν ενδιάμεσο βαθμό. Πράγματι, αυτή φαίνεται νά είναι ή περίπτωση στήν παρούσα υπόθεση, διότι ή ανακοίνωση περί ύπάρξεως κενής θέσεως, επί τή βάσει τής όποιας ό Van Zaanen μετετάχθη στό Έλεγκτικό Συνέδριο, αναφέρει ότι οι άναθεωρητές υπάγονται στήν σταδιοδρομία L/A5-L/A4. Συνεπώς, φαίνεται ότι δέν υπάρχει τίποτα τό παράνομο στό γεγονός ότι ένας άναθεωρητής μέ βαθμό L/A5 κατέχει προσωρινώς θέση σέ σταδιοδρομία άνωτέρα, ή όποία περιλαμβάνει τόν βαθμό L/A3. Δέν υπάρχει άποδειξη οίασδήποτε σοβαράς ζημίας στά σύμφοροντα τής υπηρεσίας.

Συνεπώς, φρονούμε ότι τό δεύτερο αίτημα πρέπει νά άπορριφθεί.

Όσον άφορά τό τρίτο αίτημα, υπεστηρίχθη γιά λογαριασμό του Van Zaanen ότι τό Έλεγκτικό Συνέδριο όφείλει νά επαναρχίσει τήν διαδικασία πρós τόν σκοπό διορισμού προϊσταμένου τής μεταφραστικής του υπηρεσίας, μόλις ή πρώτη ανακοίνωση περί ύπάρξεως κενής θέσεως τής 24ης Οκτωδρίου 1978 δέν επέτρεψε τήν έξεύρεση καταλλήλου υποψηφίου. Πράγματι, ό δικηγόρος του Van Zaanen ισχυρίσθη ότι τό Έλεγκτικό Συνέδριο όφείλει νά έξετάσει τίς

δυνατότητες πληρώσεως της κενής θέσεως με προαγωγή, δεδομένου ότι ο Van Zaanen ήταν εκείνος ο οποίος συνεκέντρωνε τά περισσότερα προσόντα για την θέση αυτή (και ίσως ο μόνος που είχε δυνατότητα προαγωγής στον βαθμό L/A3).

Τό άρθρο 29 αναφέρει κατά σειρά προτιμήσεως την προαγωγή και την μετάταξη ως τις δύο διαδικασίες, οι οποίες χρησιμοποιούνται για την πλήρωση κενής θέσεως και τις οποίες η αρμοδία για τους διορισμούς αρχή πρέπει να εξετάσει κατά πρώτο λόγο (απόφαση 176/73 *Van Belle* κατά *Συμβουλίου*, Rec. 1974 σ. 1361, σ. 1370). Άλλα αυτό δεν παρέχει σ' έναν υπάλληλο δικαίωμα προαγωγής: η αρμοδία για τους διορισμούς αρχή διαθέτει ευρεία διακριτική εξουσία και, υπό όρισμένες συνθήκες, δύναται όρθως να διοργανώσει έσωτερικό διαγωνισμό, ιδίως όταν δεν υπάρχει παρά ένας υπάλληλος, ο οποίος έχει δυνατότητα προαγωγής (βλ. υπόθεση 123/75 *Küster* κατά *Κοινοβουλίου*, Rec. 1976 σ. 1701, σ. 1709 έως 1710). Στην παρούσα υπόθεση, ο λόγος καθυστέρησης της έναρξεως μίας νέας διαδικασίας προσλήψεως του προϊσταμένου της μεταφραστικής υπηρεσίας ενέκειτο προφανώς στο γεγονός ότι, αφού ή

πρώτη ανακοίνωση περί υπάρξεως κενής θέσεως δεν επέτρεψε την εξεύρεση καταλλήλου υποψηφίου, τό Έλεγκτικό Συνέδριο απέφασε να προκηρύξει διαγωνισμό, αλλά οι προετοιμασίες και οι δατυπώσεις που άπητούντο προς τόν σκοπό αυτόν έχρηιάσθησαν πολύ χρόνο, διότι εύρίσκετο ακόμα στο στάδιο περατώσεως της έσωτερικής του οργανώσεως· εν τούτοις, διωργάνωσε συνολικώς 157 διαγωνισμούς, έκ των οποίων ο τελευταίος ήταν εκείνος, ο οποίος είχε ως αντίκειμενο την πλήρωση της θέσεως του προϊσταμένου της μεταφραστικής του υπηρεσίας. Τό γεγονός ότι παρήλθε ένα τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα μεταξύ της πρώτης ανακοινώσεως περί υπάρξεως κενής θέσεως και του διαγωνισμού για την πλήρωση της θέσεως του προϊσταμένου της μεταφραστικής υπηρεσίας είναι λυπηρό. Πάντως, υπό τό φως των δοθέντων επεξηγήσεων, δεν έχουμε πεισθεί ότι τό Έλεγκτικό Συνέδριο παρέδει τό καθήκον του σέ τέτοιο σημείο, ώστε να δικαιολογείται προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου. Ός έκ τούτου, τό τρίτο αίτημα πρέπει να άπορριφθεί.

Έν όψει του άδασίμου των τριών πρώτων αίτημάτων, πρέπει να άπορριφθεί και τό τέταρτο αίτημα του Van Zaanen.

Κατά συνέπεια, άν και τό αίσημα άπογοητεύσεως του Van Zaanen είναι κατανοητό, ή παρούσα προσφυγή πρέπει, κατά την γνώμη μας, να άπορριφθεί. Κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τά δικαστικά του έξοδα.